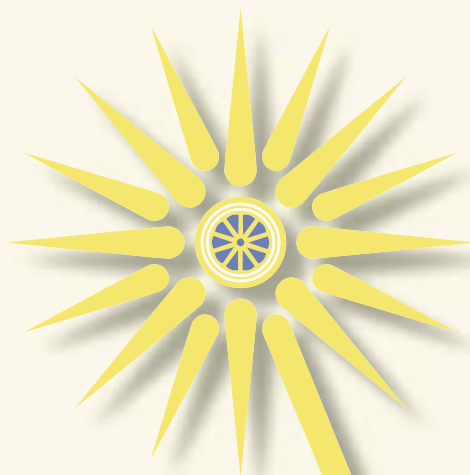

МАКЕДОНСКАТА САГА

Студена зима, жешка политичка клима. Временските температури паѓаат под нулата, а политичкиот термометар покажува точка на вриење. Врие атмосферата во политичките партии, а врие и во душата на обичниот смртник. Партиските активисти се препотуваат од помислата да не го изгубат гласачкото тело, а обичните граѓани, пак, од тоа како ќе ја преживеат зимата. Во овој период од годината летаат и првите снегулки, но по спекулациите дека ќе има владина реконструкција, нормално е да си го поставиме и прашањето дали одредени министри "ќе летаат" од своите ресори? Сега засега јавноста се држи под тензија, а во политичките кулоари се спомнува и варијантата дека министрите ќе бидат поштедени од "летањето" доколку имаме предвремени парламентарни избори. Сепак, до нивното евентуално предвременно одржување ќе бидеме преокупирани со она што ќе го прават постојните, но и најавените нови политички субјекти.

Довчерашниот сдсmoveц Петковски, но и довчерашната либералдемократка Поповска, секој сам, барем засега, ќе се обидат да го убедат електоратот дека сепак има иднина во оваа држава!

Во изминатиот период тие ја изнесоа својата вистина за она што се случувало во нивните матични партии. Но, дали навистина тоа е вистината? Или, пак, станува збор за уште еден трик за граѓаните, кои кога нема за што - ќе се "фатат" и за последната сламка за да не се удават во морето проблеми. Петковски важеше за личност која во изминатиот период имаше спротивни ставови за одлуките кои ги носеа Владата и Собранието, но прашање е зошто тие никогаш не доаѓаа до израз? Можеби одговорот треба да го бараме во нешто друго - во "злата судбина на Македонија - сериозните луѓе да не се сфаќаат сериозно".

Во конкретниот случај, Петковски реши преку сопствена партија да се позанимава со работништвото. Да видиме дали тоа ќе му "запали". А можеби и ќе му запали, зашто досега работничката класа не виде аир од никого. Во недостаток на други личности и друг избор реални се шансите тој да види аир. Предвремените избори го наметнуваат и прашањето за партиските коалицирања? Досега бевме сведоци на разни коалиции, но овој пат зачудува искреноста на Петковски. Ако сите не убедуваа како нема да коалицираат со одредени партии, и секогаш нивните изјави паѓаа во вода, ако ништо друго, барем овој пат Петковски изјавува дека не сака да биде лажго, односно сега да каже дека се исклучува СДСМ од можна коалиција, а утре распоредот на силите во Собранието да биде таков да мора да ги почитува државните интереси и сепак да коалицира со оваа партија.

Каде, пак, е Лилјана Поповска? И таа работи на теренот. А во една прилика посочи дека ако тоа го бараат потребите на државата и таа би коалицирала со Петковски. Дали можеби тие се новата политичка опција во државата, бидејќи се покажа дека по нешто се разликуваат од останатите политичари?

Сите наши досегашни консументи на власта покажаа колку мислат или подобро речено не мислат на граѓаните. Професорот Ѓорѓи Марјановиќ, во негов познат стил, ќе рече: "Да ти фали капа, да ти купам, а ако ти фали памет, нема теорија да ти купам". Но, факт е дека на нашите политичари ништо не им "фали", имаат тие и памет и пари но, за жал, постапуваат така како што ним им одговара. Паметот го насочуваат кон тоа како да останат подолго на власт. Тие веќе одамна не размислуваат за својот народ, позабавно им е да мислат на своите интереси.

И токму кога државата ни личи на брод кој тоне, опозицијата се судира околу прашањето за нивното коалицирање. Едните велат не ни требате, а другите коментираат без нас ќе останете опозиција и по изборите.

Освен во опозицијата, раздвижувања има и во владејачките коалициони партнери. Тие поаѓаат од логиката дека ако не успеат до крајот на годината да ги спроведат зацртаните реформи, на Кабинетот на Бучковски ќе му треба подновување. Но, ако тие досега не направија ништо, се сомневаме дека до крајот на годината ќе направат нешто. Иако Бучковски ги покани Пенев и Ахмети да влезат во владиниот Кабинет, да заземат министерски места, и да ја понесат одговорноста од нејзиното работење, тие не го прифатија предизвикот. Е, токму во ваква ситуација кога еден на друг си ја префрлаат одговорноста за она што ни се случува, на оваа држава ѝ требаат предвремени избори, а не реконструкција на извршната власт. Искуството покажа дека во секоја реконструкција не станува збор за некои драстични промени, туку само одредени луѓе се ротираат на определени места. На оваа држава ѝ се потребни вистински луѓе. А има ли такви!?

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски